

[Forsvarsministeren]

salg af producerede ydelser. Spørgsmålet er i øvrigt ikke nærmere reguleret i lovgivningen.

Spm. nr. S 701

Til *ministeren for skatter og afgifter* (13/2 87) af:

Ingerlise Koefoed (SF):

»Vil ministeren redegøre for de skattemæssige konsekvenser af, at danske filmselskaber via Filminstituttet modtager støtte, formelt i form af lån med tilbagebetalingspligt under visse forudsætninger?«

Begrundelse

Som det er fremgået af spørgsmålet, kan danske filmselskaber, der vil skabe en film, godkendt af Filminstitutets konsulenter, modtage støtte til gennemførelse af filmen. Støtten har formelt form af et lån med tilbagebetalingspligt under visse forudsætninger.

Spørgeren ønsker oplyst, om det f.eks. er således, at filmselskaberne i den skattepligtige indkomst kan fratække alle driftsudgifter, mens indtægten fra Filminstituttet ikke skal indtægtsføres, før det er endegyldigt afklaret, om der skal ske tilbagebetaling eller ikke. Såfremt det forholder sig således, beder spørgeren om et overslag over størrelsen af udskudt skat stammende fra denne beskatningsmetode.

Spørgeren er endvidere interesseret i, hvad statskassens besparelse kunne være, hvis man eftergav tidligere lån og fremover bevilgede som egentlige tilskud.

Svar (20/2 87):

Ministeren for skatter og afgifter (Foighel):

Ifølge filmloven yder Det danske Filminstitut lån, garanti for lån eller tilskud til produktion af danske film. Bevilges støtten i form af et lån, udgør støtten 70-80 pct. af de budgetterede produktionsudgifter. Lånet ydes rentefrit.

Filmproducenten skal ifølge gældende praksis aktivere de produktionsudgifter, vedkommende afholder, indtil filmens færdiggørelsestidspunkt, dvs. indtil premieren. Først herefter kan producenten få fradrag for produktionsudgifterne i takt med de indkomne spilleindtægter.

Filmens spilleindtægter anvendes først til tilbagebetaling af den indskudte privatkapital, der udgør 20-30 pct. med tillæg af 100 pct. til dækning af forrentning og risiko. Yderligere indtægter fordeles mellem producent og Det danske Filminstitut som forholdet mellem privatkapital og produktionslån.

Filmindtægterne kommer således først til beskatning, når disse overstiger den indskudte privatkapital. Såfremt filmen ikke indtjener tilstrækkeligt til, at der kan ske en tilbagebetaling af produktionslånet, henstår et restbeløb uindfriet. I tilfælde, hvor det forholdsvis hurtigt kan konstateres, at en film ikke vil indtjene tilstrækkeligt til at kunne dække privatkapitalen, kan det forventede tab af privatkapitalen ifølge praksis udgiftsføres i premiereåret. Herved vil produktionsudgifterne blive nedskrevet til et beløb svarende til de forventede fremtidige indtægter.

Spørgeren er interesseret i at vide, hvad statskassens besparelse kunne være, hvis man eftergav tidligere lån og fremover bevilgede som egentlige tilskud.

Efter min opfattelse ville der i denne sammenhæng ikke være tale om besparelser for statskassen, idet staten ikke ville få de indtægter, som den pågældende film eventuelt ville indspille efter dækning af den indskudte privatkapital. Jeg kan oplyse, at størrelsen af de ydede produktionslån og tilbagebetaling heraf i 1982 udgjorde 27.600.000 kr. og 338.000 kr., i 1983 udgjorde 36.046.000 kr. og 333.000 kr., i 1984 udgjorde 37.534.000 kr. og 975.000 kr. og i 1985 udgjorde 40.907.000 kr. og 266.000 kr.

Spm. nr. S 716

Til *energiministeren* (18/2 87) af:

Stillinger (SF):

»På hvilken lovgivning hviler den tyske ejendomsret til elværket Enstedværket ved Åbenrå og på hvilken forfatningsmæssig baggrund?«

Begrundelse

En del af Enstedværket ejes af Preussen Elektra.

Svar (25/2 87):

Energiministeren (Svend Erik Hovmand):